

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Barcelona (Hiszpania) w dniu 6 października 2020 r. – M P A / LC D N M T

(Sprawa C-501/20)

(2020/C 423/46)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M P A

Druga strona postępowania: LC D N M T

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób należy interpretować pojęcie „zwykłego pobytu”, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia nr 2201/2003⁽¹⁾ i w art. 3 rozporządzenia nr 4/2009⁽²⁾, w odniesieniu do osób będących obywatelami państwa członkowskiego, które przebywają w państwie trzecim z związku z wykonywaniem obowiązków pracowników kontraktowych Unii Europejskiej i które uznawane są w państwie trzecim za przedstawicieli dyplomatycznych Unii Europejskiej, jeżeli ich pobyt w tym państwie związany jest z wykonywaniem przez te osoby obowiązków powierzonych im przez Unię?
- 2) Jeżeli ustalenie miejsca zwykłego pobytu małżonków dla celów art. 3 rozporządzenia nr 2201/2003 i w art. 3 rozporządzenia nr 4/2009 uzależnione jest od posiadania przez nich statusu pracowników kontraktowych Unii Europejskiej w państwie trzecim, w jaki sposób wpływa to na ustalenie, na podstawie art. 8 rozporządzenia nr 2201/2003, miejsca zwykłego pobytu małoletnich dzieci?
- 3) Czy w przypadku uznania, że dzieci nie posiadają miejsca zwykłego pobytu w państwie trzecim, można dla celów ustalenia ich miejsca zwykłego pobytu na potrzeby art. 8 rozporządzenia nr 2201/2003 wziąć pod uwagę związki wynikające z obywatelstwa matki, posiadania przez nią miejsca pobytu w Hiszpanii przed zawarciem małżeństwa, hiszpańskiego obywatelstwa małoletnich dzieci oraz z okoliczności, że urodziły się one w Hiszpanii?
- 4) Czy w przypadku ustalenia, że rodzice i małoletnie dzieci nie posiadają miejsca zwykłego pobytu w państwie członkowskim oraz biorąc pod uwagę, że zgodnie z przepisami rozporządzenia nr 2201/2003 nie ma innego państwa członkowskiego, które byłoby właściwe dla rozstrzygnięcia roszczeń, okoliczność, iż pozwany jest obywatelem państwa członkowskiego wyklucza zastosowanie klauzuli dotyczącej pozostałej jurysdykcji, zawartej w art. 7 i 14 rozporządzenia nr 2201/2003?
- 5) Jak należy interpretować forum necessitatis, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia nr 2201/2003, dla celów przyznania alimentów na rzecz dzieci w przypadku ustalenia, że rodzice i małoletnie dzieci nie posiadają miejsca zwykłego pobytu w państwie członkowskim, a w szczególności, jakie przesłanki muszą zostać spełnione, aby uznać, iż postępowanie nie może zostać we właściwy sposób wszczęte ani przeprowadzone lub nie jest możliwe w państwie trzecim, z którym sprawa jest ściśle związana (w tym przypadku w Togo)? Czy strona musi udowodnić, że zainicjowała lub usiłowała zainicjować postępowanie w tym państwie ze skutkiem negatywnym i czy obywatelstwo jednej ze stron sporu można uznać za wystarczający związek z państwem członkowskim?
- 6) Czy w przypadku takim, jak będący przedmiotem niniejszej sprawy, gdy małżonkowie posiadają silne związki z państwami członkowskimi (obywatelstwo, uprzednie miejsce pobytu), a żadne państwo członkowskie, na podstawie przepisów przywołanych rozporządzeń, nie jest właściwe do rozstrzygnięcia sporu, jest to sprzeczne z art. 47 Karty praw podstawowych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 388, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz.U. 2009, L 7, s. 1).